

ΚΟΙΝΗ ΔΗΛΩΣΗ

*Αντιμετώπιση από κοινού των προκλήσεων που θέτει η ενέργεια
μέσω της σύστασης μιας Ευρωπαϊκής Ενεργειακής Κοινότητας*

Εισαγωγή

Μολονότι τα τελευταία χρόνια έχουν σημειωθεί σημαντικές εξελίξεις, καθώς και ουσιαστική αύξηση των δραστηριοτήτων κανονιστικού χαρακτήρα, η ενεργειακή πολιτική της ΕΕ εξακολουθεί να μην είναι σε θέση να επιτύχει τους κύριους στόχους της ταυτόχρονα και με επιτυχία: διασφάλιση της πρόσβασης στην ενέργεια σε λογικές και σταθερές τιμές, διατήρηση της βιομηχανικής ανταγωνιστικότητας της ΕΕ, εξασφάλιση του ενεργειακού εφοδιασμού για όλους τους Ευρωπαίους ανεξάρτητα από το πού ζουν και προώθηση της αειφόρου παραγωγής, μεταφοράς, διανομής, αποθήκευσης και κατανάλωσης ενέργειας, εν ολίγοις ο στόχος της μετάβασης με αποφασιστικά βήματα προς μία κοινωνία με χαμηλές εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα.

Η ενεργειακή πολιτική αντιμετωπίζεται εξαιρετικά συχνά ως ζήτημα ιδιαίτερα ευαίσθητο, το οποίο έχει καθαρά εθνικό χαρακτήρα και άπτεται της εθνικής ανεξαρτησίας κάθε κράτους μέλους. Ωστόσο, η αλληλεξάρτηση μεταξύ κρατών μελών στον τομέα της ενέργειας δεν υπήρξε ποτέ τόσο ισχυρή από πολιτική, οικονομική και τεχνική άποψη, όσο σήμερα. Τυχόν στασιμότητα ή οπισθοδρόμηση στον συγκεκριμένο τομέα ενδέχεται να έχει επιζήμιες συνέπειες που θα διαρκέσουν. Η λήψη αποφάσεων σε μονομερή βάση αυξάνει τον κίνδυνο διαφωνιών και, κατ' επέκταση, μπορεί να οδηγήσει σε αύξηση ή σε αυξομειώσεις των τιμών στην περιφερειακή ενεργειακή παραγωγή και κατανάλωση, για να αναφερθούν δύο μόνον περιπτώσεις. Όπως είδαμε πρόσφατα, τα ευρωπαϊκά κράτη μπορούν όντως να πραγματοποιήσουν κυρίαρχες επιλογές όσον αφορά τον εφοδιασμό τους σε ενέργεια, αυτό εντούτοις έχει ένα τίμημα. Συνεπώς, οι αντιθέσεις μεταξύ των διαφόρων εθνικών στάσεων πρέπει να εξαλειφθούν. Σήμερα, κανένα κράτος μέλος δεν μπορεί από μόνο του να παράσχει με συνέπεια στους πολίτες του ενέργεια σε προσιτές τιμές.

Πρέπει, λοιπόν, να υιοθετηθεί μία νέα προσέγγιση, η οποία να εξασφαλίσει μία πιο ενισχυμένη ολοκλήρωση και αλληλεγγύη στον τομέα της ενέργειας. Για το λόγο αυτό, η **Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (ΕΟΚΕ)** και **‘Η Ευρώπη μας’** ένωσαν, μετά από πρωτοβουλία της τελευταίας, τις δυνάμεις τους με σκοπό να προωθήσουν περαιτέρω την πρόταση πολιτικής να συσταθεί μια ολοκληρωμένη Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ενέργειας. Η ΕΟΚΕ και ‘Η Ευρώπη μας’ έχουν προσδιορίσει τους ακόλουθους κύριους στόχους και προτάσεις πολιτικής τα οποία θα πρέπει να επιδιωχθούν στην Ευρώπη το ταχύτερο.

Περάτωση μιας ολοκληρωμένης ευρωπαϊκής εσωτερικής αγοράς ενέργειας

1. **Εναρμόνιση των συνθηκών της αγοράς.** Το δυναμικό της εσωτερικής αγοράς δεν έχει πλήρως αξιοποιηθεί ώστε να βελτιωθεί η ενεργειακή ασφάλεια και να παρέχεται στους πολίτες προστιθέμενη αξία. Εξακολουθούν σήμερα να υπάρχουν σημαντικά περιθώρια βελτίωσης στην εσωτερική αγορά ενέργειας της ΕΕ, μέσω π.χ., της εναρμόνισης των κανόνων που ισχύουν για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, του καταμερισμού της δυναμικότητας μεταφοράς, της εμπορίας ηλεκτρικής ενέργειας, κλπ. Οι φορείς του τομέα πρέπει να μπορούν να ασκούν τις δραστηριότητές τους με ισότιμους όρους σε όλη την έκταση της ΕΕ. Για να καλλιεργηθεί ένα κλίμα φιλικό στις επενδύσεις είναι απαραίτητο να υπάρχουν διαφανείς και συνεπείς κανόνες .
2. **Ολοκλήρωση των αγορών μέσω της καλύτερης διασύνδεσής τους.** Πρέπει να διασφαλιστεί ότι η ηλεκτρική ενέργεια θα παρέχεται κατά τρόπο αποτελεσματικό σε όλη την έκταση της ΕΕ και θα είναι αδιάλειπτα διαθέσιμη όταν χρειάζεται. Πρέπει συνεπώς να ολοκληρωθεί η διασύνδεση δικτύων, ώστε όλες οι αγορές ενέργειας της ΕΕ να ενωθούν σε ένα συνεκτικό σύνολο και να βελτιστοποιηθεί η ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού σε όλη την ΕΕ.
3. **Κοινός γενικός προγραμματισμός των δικτύων.** Ειδικά σε μία περίοδο δημοσιονομικής αusterότητας, έχει ουσιαστική σημασία να επιλεγούν, στον τομέα των υποδομών, οι πλέον ορθολογικές και συνεπείς λύσεις σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο. Μία διασύνδεση των δικτύων, η οποία θα βασίζεται σε κοινό προγραμματισμό, θα καταστήσει δυνατή τη μετάβαση από τις εθνικές αγορές σε μία ενιαία ευρωπαϊκή αγορά. Ο δε κοινός προγραμματισμός των δικτύων πρέπει να εφαρμόζεται στο σύνολο των υποδομών και όχι μόνον στις διασυνοριακές υποδομές.

4. Προς έναν σταδιακό «εξευρωπαϊσμό» του ενεργειακού μείγματος που να βασίζεται στην περιφερειακή ολοκλήρωση των αγορών σε περιφερειακή κλίμακα. Ομάδες κρατών μελών σε συγκεκριμένες περιφέρειες θα μπορούσαν σταδιακά να προβούν σε ολοκλήρωση του ενεργειακού τους μείγματος και των υποδομών τους, ώστε να μοιραστούν τα οφέλη των διαφόρων διαθέσιμων σε αυτές πηγών ενέργειας. Όταν πλέον θα έχουν διασυνδεθεί και θα έχουν εναρμονιστεί, τα δίκτυά τους και οι αγορές τους θα είναι καλύτερα εξοπλισμένα προκειμένου να αντιμετωπίσουν τις διακυμάνσεις της παραγωγής και της κατανάλωσης και θα είναι, συλλογικά, καλύτερα σε θέση να συμβάλλουν στην διασφάλιση του ενεργειακού εφοδιασμού της ΕΕ.
5. **Προσαρμογή της πολιτικής της ΕΕ στις ενεργειακές ανάγκες των τελικών χρηστών.** Έχει καίρια σημασία για την νομιμότητα της ΕΕ οι πρωτοβουλίες που αναλαμβάνει σε συντονισμό με τα κράτη μέλη να μεταφράζονται σε απτά οφέλη για τους καταναλωτές. Η δημιουργία μιας ενιαίας ευρωπαϊκής ενεργειακής αγοράς θα επιτρέψει στους τελικούς χρήστες να έχουν ευρύτερο φάσμα επιλογών και σταθερότερους και ελκυστικότερους όρους όσον αφορά την προμήθειά τους σε ενέργεια. Οι καταναλωτές πρέπει να είναι ελεύθεροι να επιλέγουν τον φορέα παροχής ενέργειας της προτίμησής τους πέρα από σύνορα, και δεν πρέπει να υπάρχουν υπερβολικές διαφορές στην τιμολόγηση της ενέργειας, ούτε διαφορετικές συνθήκες στην αγορά ενέργειας μεταξύ των κρατών μελών.
6. **Σεβασμός και υποστήριξη των δικαιωμάτων των καταναλωτών.** Πρέπει να προβλεφθεί καλύτερη ενημέρωση των καταναλωτών σχετικά με τα δικαιώματά τους, ώστε να μπορέσουν να επωφεληθούν πλήρως από την ενιαία αγορά ενέργειας. Οι σχετικές πληροφορίες πρέπει να τους παρέχονται συστηματικά και άμεσα, π.χ. μέσω του λογαριασμού τους κατανάλωσης ενέργειας. Η καταπολέμηση της ενεργειακής φτώχειας έχει ουσιαστική σημασία για να μπορεί να λειτουργεί ορθά μια κοινωνία, γι' αυτό μάλιστα θα πρέπει να αποτελεί προτεραιότητα.

Διασφάλιση της ασφάλειας του εφοδιασμού και ενίσχυση της θέσης της ΕΕ έναντι των εξωτερικών εταίρων της

7. **Καλύτερη εφαρμογή της νομοθεσίας της ΕΕ στις εξωτερικές ενεργειακές συμφωνίες που επηρεάζουν την λειτουργία της εσωτερικής αγοράς της ΕΕ.** Στις περιπτώσεις όπου υφίστανται συμφωνίες με τρίτες χώρες – είτε όσον αφορά την παροχή, είτε όσον αφορά τις υποδομές – οι οποίες επηρεάζουν την παροχή ενέργειας σε όλη την ΕΕ και έχουν επιπτώσεις στην εσωτερική αγορά ενέργειας της ΕΕ, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα πρέπει να διασφαλίζει ότι στις εξωτερικές αυτές συμφωνίες εφαρμόζονται οι εσωτερικοί κανόνες της ΕΕ.

8. **Προς ένα ευρωπαϊκό σύστημα παροχής ενέργειας.** Η ΕΕ έχει άμεσο συμφέρον να ενισχύσει την διαπραγματευτική της θέση έναντι των διεθνών φορέων παροχής ενέργειας. Στις περιπτώσεις όπου η ανάληψη κοινής δράσης αποτελεί την πλέον αποτελεσματική προσέγγιση, το Συμβούλιο θα πρέπει να εξουσιοδοτεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να διαπραγματεύεται με εξωτερικούς προμηθευτές και χώρες διέλευσης εξ ονόματος της ΕΕ, και να διερευνά ταυτόχρονα τη δυνατότητα σύστασης ομάδων αγοράς ορυκτών καυσίμων στο επίπεδο της ΕΕ. Η διαπραγματευτική ικανότητα της ΕΕ είναι ισχυρότερη από αυτήν των μεμονωμένων κρατών μελών. Με τον τρόπο αυτό, συνεπώς, η παροχή ενέργειας στα κράτη μέλη θα είναι πιο αποτελεσματική και, κατ' επέκταση, θα τηρείται η αρχή της αλληλεγγύης και θα βελτιστοποιηθεί η χρήση των πόρων.
9. **Διασύνδεση των δικτύων και εναρμόνιση των αγορών της ΕΕ με αυτές των γειτόνων της.** Η ΕΕ θα πρέπει να προωθήσει την ανάπτυξη κοινών ενεργειακών πολιτικών με τις γειτονικές προς τα ανατολικά και τα νότια της χώρες με σκοπό την μεταφορά και διέλευση ενέργειας. Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει προηγουμένως να αναπτυχθούν τα απαραίτητα δίκτυα διασύνδεσης και να υπάρξει εναρμόνιση των αγορών. Τα στοιχεία αυτά των κοινών ενεργειακών πολιτικών πρέπει να είναι συνεπή προς τις αρχές της ΕΕ (π.χ. αξιοπιστία της παροχής ενέργειας, καλλιέργεια κατάλληλων συνθηκών στην αγορά, διαφάνεια, αμοιβαιότητα, βιώσιμη ανάπτυξη, ενεργειακή απόδοση, κλπ) και να ανταποκρίνονται στις κοινωνικοοικονομικές ανάγκες των αντίστοιχων περιφερειών.
10. **Ενίσχυση του δυναμικού της «Ένωσης για τη Μεσόγειο και της εταιρικής σχέσης με τις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης» στον τομέα της ενεργειακής συνεργασίας.** Η ΕΕ θα ήταν σκόπιμο να επιδιώξει την ανάπτυξη ενεργού συνεργασίας στο εσωτερικό της Ένωσης για τη Μεσόγειο και της εταιρικής σχέσης με τις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης, ώστε να μπορέσει να βοηθήσει τις γειτονικές χώρες-εταίρους να παράγουν, χρησιμοποιούν και εξάγουν ενέργεια από βιώσιμες πηγές και να αναπτύξουν το κατάλληλο κανονιστικό πλαίσιο. Ο στόχος της διασφάλισης του ενεργειακού εφοδιασμού της Ευρώπης θα βοηθήσει τις χώρες αυτές να αντιμετωπίσουν τις δικές τους ανάγκες σε ενέργεια και να χρηματοδοτήσουν τις δικές τους επενδύσεις.
11. **Υποστήριξη των αναπτυσσόμενων χωρών.** Η ΕΕ οφείλει να βοηθήσει τις αναπτυσσόμενες χώρες να επενδύσουν στις ίδιες τους τις ενεργειακές υποδομές, ιδιαίτερα σε αυτές που είναι απαραίτητες για τη χρήση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, ώστε να διευκολυνθεί μία βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη. Έχει επίσης ουσιαστική σημασία να καλλιεργηθούν συνθήκες στην αγορά που να ενθαρρύνουν τις επενδύσεις και το εμπόριο στο εσωτερικό των χωρών αυτών, ενώ παράλληλα θα πρέπει να διασφαλίζεται η πρόσβαση στην ενέργεια των φτωχότερων μερίδων του πληθυσμού.

Επίτευξη έως το 2050 της μετάβασης σε ενεργειακά συστήματα χαμηλής περιεκτικότητας σε άνθρακα

12. **Είναι απαραίτητη η υιοθέτηση μιας συνεπούς και ολοκληρωμένης στρατηγικής για την μετάβαση της Ευρώπης σε ένα νέο ενεργειακό σύστημα.** Η αλλαγή του κλίματος και η εξάντληση των αποθεμάτων ορυκτών καυσίμων καθιστούν απαραίτητη την πραγματοποίηση ριζικών αλλαγών στον τρόπο με τον οποίο η ενέργεια παράγεται και καταναλώνεται. Η ανάπτυξη εναλλακτικών βιώσιμων πηγών ενέργειας και τεχνολογιών χαμηλής περιεκτικότητας σε άνθρακα έχει καθοριστική σημασία για την μετάβαση σε ένα βιώσιμο ενεργειακό πρότυπο. Η μετάβαση σε μία παραγωγή ενέργειας με χαμηλή περιεκτικότητα σε άνθρακα πρέπει να αποτελέσει μέρος ενός ευρωπαϊκού πλαισίου που θα επιδιώκει την προαγωγή διαφορετικών βιώσιμων πηγών ενέργειας με ευνοϊκό συντελεστή κόστους/ωφέλειας. Οι διαθέσιμοι δημοσιονομικοί πόροι θα πρέπει να συγκεντρωθούν, ώστε η ΕΕ να απομακρυνθεί από τους καθαρά εθνικούς μηχανισμούς στήριξης, οι οποίοι έχουν αποδειχθεί αναποτελεσματικοί. Η συγκέντρωση των δημοσιονομικών μέσων στους τομείς αυτούς είναι ιδιαίτερα ενδεδειγμένη στις τρέχουσες οικονομικές συνθήκες.
13. **Προώθηση της απασχόλησης.** Η μετάβαση σε ένα ενεργειακό σύστημα με χαμηλή περιεκτικότητα σε άνθρακα θα έχει ως αποτέλεσμα σημαντικές αλλαγές που θα έχουν τόσο θετικές όσο και αρνητικές συνέπειες στην αγορά εργασίας. Πρέπει να αναπτυχθούν οι κατάλληλες συνθήκες στην αγορά που να επιτρέψουν τη δημιουργία θέσεων εργασίας, ως μέρος της διαδικασίας αναδιάρθρωσης της βιομηχανίας ενέργειας.
14. **Προς μία ευρωπαϊκή βιομηχανία παραγωγής ενέργειας πιο ανταγωνιστική.** Η μετάβαση θα πρέπει να παράσχει την ευκαιρία να τονωθούν οι δραστηριότητες και να πραγματοποιηθεί μία αναλυτική επισκόπηση της παραγωγής και κατανάλωσης ενέργειας. Εξάλλου, η ανταγωνιστικότητα της Ευρώπης θα εξαρτηθεί, αφενός, από το κατά πόσον το κόστος της ενέργειας θα είναι προσιτό και, αφετέρου, από το εάν η ΕΕ θα έχει την ικανότητα να καινοτομεί και να εξάγει τις ενεργειακές τεχνολογίες της. Η ΕΕ και τα κράτη μέλη της θα πρέπει να καλλιεργήσουν ένα κλίμα που αν ευνοεί την ανάπτυξη σημαντικών βιομηχανικών σχεδίων εκ μέρους των διαφόρων ευρωπαϊκών φορέων. Τα κράτη μέλη θα πρέπει, επιπλέον, να συνεργάζονται όσον αφορά το ενεργειακό μείγμα τους στο πλαίσιο σχεδίων ευρείας κλίμακας για την παραγωγή ανανεώσιμων πηγών ενέργειας (αιολική, ηλιακή ενέργεια, κλπ), καθώς και την μεταφορά της (με υπερδίκτυα και έξυπνα διασυνδεδεμένα δίκτυα). Η σταδιακή ολοκλήρωση του ενεργειακού τους μείγματος θα μπορούσε να αρχίσει από το περιφερειακό επίπεδο.

Συμμετογή της κοινωνίας των πολιτών στη λήψη αποφάσεων

15. **Προσαρμογή της ενεργειακής πολιτικής στις ανάγκες των πολιτών της.** Πρόκειται για ένα ζήτημα όχι μόνον επίκαιρο, αλλά και σημαντικό για όλη την κοινωνία, καθώς εκ των πραγμάτων η ενέργεια κινητοποιεί το κοινό. Η σύσταση μιας Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ενέργειας έχει το δυναμικό να δραστηριοποιήσει τους λαούς της Ευρώπης γύρω από ένα σχέδιο που σαφώς θα τους προσφέρει προστιθέμενη αξία. Η συμμετοχή του κοινού και η σύμπραξη με την κοινωνία των πολιτών είναι εξαιρετικά σημαντικά, δεδομένου ότι η νομιμότητα έχει ουσιαστική σημασία για να πιστέψουν οι πολίτες στην αξιοπιστία των αποφάσεων πολιτικής και να αποδεχθούν τις σημαντικές αλλαγές που πρόκειται να συμβούν.
16. **Σύσταση ενός ευρωπαϊκού φόρουμ κοινωνίας των πολιτών για την παρακολούθηση των θεμάτων που άπτονται της ενέργειας.** Η απουσία διαρθρωμένου διαλόγου για τα ενεργειακά θέματα μεταξύ, αφενός, των αρμοδίων που έχουν την ευθύνη της χάραξης της σχετικής πολιτικής και, αφετέρου, της ευρωπαϊκής κοινωνίας των πολιτών, αποτελεί πηγή μεγάλης ανησυχίας. Η κοινωνία των πολιτών πρέπει να συμμετέχει συστηματικά στον διάλογο για τα θέματα που άπτονται της ενέργειας, στο περιφερειακό, εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο. Η ΕΟΚΕ και η 'Η Ευρώπη μας' είναι, από την πλευρά τους, έτοιμες να υποστηρίξουν το διάλογο αυτό στο επίπεδο της ΕΕ, διαμέσου ενός φόρουμ που να συγκεντρώνει εκπροσώπους καταναλωτών, οικολογικών ΜΚΟ, της βιομηχανίας, συνδικαλιστικών ενώσεων, κλπ.

Ανάθεση των κατάλληλων εξουσιών στην Ευρωπαϊκή Ένωση

17. **Ένα ευρωπαϊκό ενεργειακό σύμφωνο αλληλεγγύης.** Η Συνθήκη της Λισσαβόνας προβλέπει ρητά την καλλιέργεια αλληλεγγύης μεταξύ των κρατών μελών: ωστόσο, η αρχή αυτή έχει δυστυχώς παραμείνει ανεφάρμοστη στο τρέχον θεσμικό πλαίσιο. Ταυτόχρονα, ο ενεργειακός τομέας αποκτά τα τελευταία χρόνια ολοένα πιο πολιτικό χαρακτήρα και η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν διαθέτει σχετικές αρμοδιότητες. Η αλληλεγγύη θα πρέπει συνεπώς να γίνει πράξη και να αποτελέσει την κινητήρια δύναμη που θα επιτρέψει την ανάπτυξη μιας ευρωπαϊκής ενεργειακής πολιτικής, πράγμα που θα εξαλείψει τις συγκρούσεις γύρω από την εθνική κυριαρχία.
18. **Αύξηση των δημοσιονομικών πόρων που η ΕΕ διαθέτει υπέρ της ενέργειας.** Ο προϋπολογισμός της ΕΕ δεν προβλέπει τους απαραίτητους πόρους που θα επέτρεπαν στην ΕΕ να χρηματοδοτήσει την ανάπτυξη εκτεταμένων δράσεων ή να προβεί σε συγκεκριμένες επιλογές όσον αφορά τις ενεργειακές πηγές. Τα κονδύλια που η ΕΕ διαθέτει ετησίως για την

ενέργεια είναι πενιχρά, εάν συγκριθούν με τα ποσά που διαθέτουν για το σκοπό αυτό τα κράτη μέλη. Ο προϋπολογισμός της ΕΕ πρέπει, συνεπώς, να ενισχυθεί με ανεξάρτητους και αυτόνομους πόρους, με τη βοήθεια, μεταξύ άλλων, διαφόρων φορολογικών μέσων, καθώς και ενός ταμείου ενέργειας που να χρηματοδοτεί ενεργειακά σχέδια υποδομών ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος, όπως π.χ. τη διασύνδεση δικτύων ηλεκτρισμού και αερίου και την ενθάρρυνση της διαφοροποίησης, μέσω της μετάβασης σε βιώσιμες ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και τεχνολογίες η οποία να υποστηρίζεται από κοινά ερευνητικά προγράμματα στον τομέα των ενεργειών με χαμηλή περιεκτικότητα σε άνθρακα.

19. **Ενίσχυση του ρόλου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.** Όντας το όργανο που προτείνει και συντονίζει τις πολιτικές και ο υπερασπιστής των συμφερόντων της Κοινότητας, η Επιτροπή πρέπει να αποτελεί το κύριο αρμόδιο όργανο για την πολιτική ενέργειας της ΕΕ και να διαδραματίζει σημαντικότερο ρόλο όσον αφορά τη διαμόρφωση μιας συνεπούς, πιστευτής και αποτελεσματικής πολιτικής που να αποτελεί τη βάση μιας Ευρωπαϊκής Ενεργειακής Κοινότητας.
20. **Εκτίμηση της ανάγκης αναθεώρησης του θεσμικού πλαισίου.** Η ΕΕ πρέπει να εκτιμήσει, έως το 2014, κατά πόσον το τρέχον θεσμικό πλαίσιο επαρκεί για την επίτευξη των φιλόδοξων στόχων μιας κοινής ευρωπαϊκής ενεργειακής πολιτικής. Εάν προκύψει ότι δεν είναι σε θέση να ανταποκριθεί στις σχετικές απαιτήσεις, θα πρέπει τότε να δοθεί η δέουσα προσοχή στην πρότασή μας να συσταθεί μία Ευρωπαϊκή Ενεργειακή Κοινότητα.

Συμπέρασμα

Στον τομέα της ενέργειας, οι ηγέτες της ΕΕ έχουν ιδιαίτερη ευθύνη απέναντι στις μελλοντικές γενιές. Η Ευρώπη δεν μπορεί να έχει την πολυτέλεια να περιμένει περισσότερο, καθώς οποιαδήποτε απόφαση ληφθεί σήμερα θα απαιτήσει δέσμευση δεκαετιών. Για να προετοιμαστεί με επιτυχία η μετάβαση στο 2050, θα πρέπει να ληφθούν *τώρα* οι κατάλληλες αποφάσεις, οι οποίες θα απαιτήσουν από την ΕΕ να αναλάβει την υποχρέωση να ακολουθήσει μία πορεία αειφόρου ανάπτυξης, οι δε ηγέτες της θα πρέπει να συνάψουν μία κοινή ενεργειακή συμφωνία. Η ΕΕ έκανε ένα πρώτο θετικό βήμα υιοθετώντας τη δέσμη μέτρων για την ενέργεια και το κλίμα, η οποία προετοίμασε το έδαφος για το κοινό αυτό όραμα. Ωστόσο απομένει ακόμη να γίνουν πολλά μέχρι το όραμα αυτό να γίνει πραγματικότητα.

Η πολιτική βούληση – η οποία πρέπει να συνδυάζεται με τη στήριξη της κοινωνίας των πολιτών – είναι καθοριστικής σημασίας και πρέπει να συντελέσει στη δημιουργία ενός συνεκτικού ευρωπαϊκού συνασπισμού, ικανού να αντιμετωπίσει σύσσωμος τις πολύπλευρες προκλήσεις που θέτει σήμερα η ενέργεια. Πιστεύουμε ότι η πλέον υποσχόμενη, και ταυτόχρονα η πλέον φιλόδοξη, επιλογή είναι η σύσταση μιας ολοκληρωμένης **Ευρωπαϊκής Ενεργειακής Κοινότητας**, η οποία να περικλείει όλες τις ανάλογες οικονομικές, κοινωνικές, πολιτικές και στρατηγικές πτυχές. Ένα τέτοιο σχέδιο

προϋποθέτει την ολοκλήρωση των ενεργειακών αγορών, τον συντονισμό των πολιτικών έρευνας, τη λήψη αποφάσεων για την πραγματοποίηση επενδύσεων, την καθιέρωση μηχανισμών αλληλεγγύης και την ανάγκη η ΕΕ να μιλά στη διεθνή σκηνή με μόνο μια φωνή. Χάρη στο κοινό αυτό σχέδιο τα κράτη μέλη και τα ευρωπαϊκά όργανα θα μπορέσουν να χαράξουν μία ευρωπαϊκή ενεργειακή πολιτική με τον πλέον αποτελεσματικό και δημοκρατικό τρόπο.

Κυρίως όμως, η Ευρωπαϊκή Ενεργειακή Κοινότητα θα αποτελέσει την απάντηση στις ανησυχίες των πολιτών της ΕΕ που υποστηρίζουν μια τέτοια ιδέα με ολοένα μεγαλύτερη θέρμη, όπως κατέδειξαν τα πρόσφατα δημοψηφίσματα. Η ανάληψη δράσης σε καθαρά εθνικά κλίμακα έχει πλέον χάσει το νόημά της, καθώς ένα ενεργειακό σύστημα για να είναι βιώσιμο, ευπροσάρμοστο και να μπορέσει να αντιμετωπίσει τις μελλοντικές προκλήσεις πρέπει να ανατεθεί στο ευρωπαϊκό επίπεδο.

21η Φεβρουαρίου 2012

Jacques DELORS

Ιδρυτής και Πρόεδρος της
ομάδας προβληματισμού Notre Europe

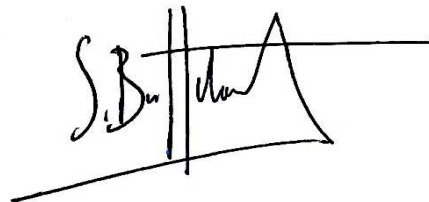
Staffan NILSSON

Πρόεδρος της
Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής
Επιτροπής

Sami ANDOURA

Ανώτερος ερευνητής της
ομάδας προβληματισμού Notre Europe

Stéphane BUFFETAUT

Πρόεδρος του ειδικευμένου τμήματος
"Μεταφορές, ενέργεια, υποδομές, κοινωνία των
πληροφοριών" της ΕΟΚΕ